

Sygn. akt IC 281/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska- Szota

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Schick

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2016 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w K.

przeciwko J. K.

o zapłatę 1 833,54 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. w K. wniosła o zasądzenie od pozwanego J. K. kwoty 1 833,54 zł z odsetkami ustawowymi od kwoty 1 759,89 zł od dnia 1 listopada 2015 r., od kwot 50,13 zł, 11,57 zł i 11,95 zł od dnia 15 grudnia 2015 r. oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że powód świadczył usługi na rzecz pozwanego, a pozwany zobowiązany był do zapłaty należności za dostarczoną energię elektryczną.

Od wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty pozwany J. K. wniósł sprzeciw zaskarżając go w całości. Pozwany podniósł, że skandalicznie wysoka kwota została naliczona mu niesłusznie. Wskazał, że wpłacał należności regularnie od lutego 2015 r., a nakazy zapłaty przychodziły na jego nieżyjącego ojca. Wskazał, że jego numer nabywcy to (...), zaś ojca (...). Pozwany podał, że jest osobą starszą, schorowaną, a dojście z piętra budynku na dół do bramy zajmuje mu dłuższą chwilę. Ponadto wskazał, że całość instalacji elektrycznej w budynku do stycznia 2015 r. to trzy żarówki 60 W oraz jedno gniazdko, do którego podłączone było radio oraz sporadycznie używany śrutownik 3 - fazowy. W związku z tym pozwany wskazał, że zużycie określone przez stronę powodową na 1 800 zł nie jest możliwe, skoro wcześniejsze rachunki opiewały na 20 zł.

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanego strona powodowa podtrzymała powództwo podnosząc, że przedmiotowe roszczenie wynika z bezumownego korzystania przez pozwanego z usług związanych z obrotem energią elektryczną świadczonych przez powoda. Strona powodowa wskazała, że w nieruchomości, względem której powód świadczył usługi, mieszkał uprzednio ojciec pozwanego K. K., a w związku ze świadczonymi przez powoda usługami powstała po stronie pozwanego należność na łączną kwotę 1 833,54 zł. Powód powziął wiedzę w przedmiocie zgonu pierwotnej strony umowy i na podstawie informacji uzyskanych w Urzędzie Gminy K. ustalił podmiot odpowiedzialny za pobór energii elektrycznej w okresie 22 listopada 2013 r. - 22 kwietnia 2014 r., którym jest pozwany wyłącznie zameldowany w nieruchomości. Strona powodowa wskazała także, że dokonywała wycieńczeń korzystając z metody alternatywnej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Do nieruchomości położonej w (...) dostarczana była energia elektryczna na nazwisko K. K.. W latach 70 - tych, 80 - tych i 90 - tych XX w. w nieruchomości dokonywano wymiany liczników i ich legalizacji. W dniu 23 marca 1992 r. Rejon Energetyczny w K. dokonał badania licznika energii elektrycznej i zdjęcia licznika z uwagi na zacięte liczydło.

Dowód : zgłoszenie o pobór energii elektrycznej - k.31 - 32

zlecenie z dnia 18.09.1952 r. - k.37

zlecenia z dnia 08.05.1972 r. - k.33

zlecenie z dnia 08.09.1987 r. - k.38

zlecenie z dnia 05.09.1991 r. - k.34

zlecenie z dnia 24.04.1992 r. - k.35 - 36

protokół nr (...) - k.39

K. K. zmarł w 1956 r., a w nieruchomości zamieszkiwała jego żona A. K. oraz synowie R. K. i pozwany J. K.. A. K. zmarła w 1987 r. Do instalacji elektrycznej w nieruchomości podłączone były trzy żarówki, gniazdo elektryczne i sporadycznie włączany był śrutownik.

Dowód: zeznania świadka E. E. – k.66

pismo Urzędu Gminy K. z dnia 15.07.2015 r. - k.47

W dniu 9 kwietnia 2015 r. strona powodowa wystawiła fakturę VAT (...) nr (...) za energię elektryczną i usługi dystrybucyjne do faktury nr (...) z dnia 5 maja 2014 r. na nazwisko K. K.. Przyczyną korekty określoną przez stronę powodową była zmiana rozliczenia końcowego spowodowana uzyskaniem nowych informacji. Według uprzednich wyliczeń strony powodowej za okres od 22 listopada 2013 r. do 1 stycznia 2014 r. zużyto 3 kWh i do zapłaty była kwota 7,09 zł, a od 1 stycznia 2014 r. do 22 kwietnia 2014 r. 7 kWh, do zapłaty kwota 25,41 zł, a należało policzyć za okres od 22 listopada 2013 r. do 1 stycznia 2014 r. 3 kWh i należność wynosiła 8,38 zł, a od 1 stycznia 2014 r. do 22 kwietnia 2014 r. 3 227 kWh i należność wynosiła 1 784,01 zł. Przed korektą do zapłaty łącznie była kwota 32,50 zł, a po korekcie 1 759,89 zł.

Dowód: faktura VAT Korekta - k.40 - 41

Strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty pismem z dnia 21 lipca 2015 r. doręczonym mu 27 lipca 2015 r. Pozwany zareagował na wezwanie składając odpowiedź na ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty w dniu 29 lipca 2015 r.

Dowód: wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem odbioru – k.48 – 50

o dpowiedź na ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty – k.51

Strona powodowa wystawiła notę odsetkową na nazwisko K. K. obliczoną od kwoty 1 759,98 zł naliczając odsetki od dnia 23 kwietnia 2015 r. do 31 sierpnia 2015 r. w kwocie 50,13 zł, następnie odsetki od 31 sierpnia 2015 r. do 30 września 2015 r. w kwocie 11,57 zł i kolejne odsetki od dnia 30 września 2015 r. do 31 października 2015 r. w kwocie 11,95 zł.

Dowód: nota odsetkowa z dnia 09.09.2015 r. - k.42

nota odsetkowa z dnia 07.10.2015 r. - k.43

nota odsetkowa z dnia 20.11.2015 r. - k.44

Centrum (...) poinformowało stronę powodową, że w rejestrze PESEL nie figuruje K. K. zameldowany aktualnie, jak i poprzednio na pobyt stały lub czasowy pod adresem (...).

Dowód: pismo Centrum (...) z dnia 22.10.2015 r. - k.45

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Z dowodów ze zgłoszenia o pobór energii elektrycznej i zleceń oraz protokołu badania licznika wynika, że energia elektryczna do nieruchomości w (...) dostarczana była na nazwisko K. K.. Również faktura VAT Korekta oraz noty odsetkowe wskazują K. K. (w istocie nazwisko oznaczono jako K.). Strona powodowa oparła swe żądanie na bezumownym korzystaniu z energii elektrycznej przez pozwanego, choć wcześniej żadne dokumenty na jego imię i nazwisko nie były wysyłane, tylko ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty. Dopiero z zeznań świadka E. E. wynika, że choć dokumenty były wystawiane na nazwisko ojca pozwanego K. K., to nie żyje on od 1956 r. Strona powodowa zupełnie niekonsekwentnie pismem z dnia 21 lipca 2015 r. skierowała do pozwanego J. K. ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty, a następnie wystawiała noty odsetkowe na K. K..

Zgodnie z przepisem art.3 pkt 13 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (tekst jednolity Dz.U. z 2012, poz. 1059) odbiorca to każdy, kto otrzymuje lub pobiera paliwa lub energię na podstawie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym.

Zwrócić należy uwagę, że skoro pozwanego nie łączyła ze stroną powodową umowa o dostawę energii. W myśl przepisu art.3 pkt 18 Pr. nielegalne pobieranie energii to pobieranie energii bez zawarcia umowy. Jednak na tej podstawie strona powodowa nie oparła swego roszczenia.

Z podniesionych przez stronę powodową okoliczności związanych z dostawą energii elektrycznej do nieruchomości w B. nr (...) nie sposób ustalić, czy wystąpiła przeciwko pozwanemu jako spadkobiercy K. K., czy nielegalnie pobierającemu energię, czy jako następcy prawnemu w miejsce K. K., czy może jako stronie umowy o dostawę energii zawartej w sposób dorozumiany.

Niezależnie jednak od tego, stwierdzić wypada, że strona powodowa nie udowodniła swego roszczenia zgodnie z wymaganiami przepisu art. 6 k.c.

Przeprowadzone dowody z dokumentów były dokumentami prywatnymi, a więc stanowiły jedynie dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie o treści zawartej w dokumencie. Takiego przymiotu nie ma jednak faktura VAT Korekta, która nie została podpisana przez stronę powodową.

Przepis art.555 k.c. stanowi, że przepisy o sprzedaży rzeczy stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii, praw oraz wody. Natomiast zgodnie z przepisem art.535 § 1 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Dochodząc należności z tytułu dostarczonej energii elektrycznej do nieruchomości w (...), strona powodowa winna była uzupełniając braki pozwu dołączyć wszystkie faktury VAT za poszczególne miesiące okresu, za który domaga się zapłaty tj. od 22 listopada 2013 r. do 22 kwietnia 2014 r.

Faktura VAT korekta nie może stanowić dowodu na istnienie wierzytelności i terminu ich płatności. Dowodem na okoliczność istnienia wierzytelności, jej wysokości i terminu płatności stanowią faktury za poszczególne okresy rozliczeniowe i następnie ewentualnie faktura korygująca. Skoro pozwany zakwestionował w sprzeciwie wysokość

dochodzonej należności określając ją jako skandalicznie wysoką i podnosząc, że wcześniejsze faktury VAT opiewały na 20 zł, to strona powodowa jako dowód w sprawie winna była dołączyć poszczególne faktury VAT za okres 22.11.2013 r. – 22.04.2014 r. jako dokumenty źródłowe. Z faktury VAT Korekty wynika jedynie, że dokonano korekty, której przyczyną była zmiana rozliczenia końcowego spowodowana uzyskaniem nowych informacji.

Strona powodowa nie podała jednak, jakie to nowe informacje uzyskano, nie zawnioskowała na tę okoliczność dowodu potwierdzającego przyczynę korekty. W fakturze tej podano, że za okres 22 listopada 2013 r. do 1 stycznia 2014 r. zużycie wynosiło 3 kWh, a należność 7,09 zł brutto, zaś od 1 stycznia 2014 r. do 22 kwietnia 2014 r. za 7 kWh należność wyniosła 25,41 zł, natomiast powinno być naliczone za okres od 22 listopada 2013 r. do 1 stycznia 2014 r. za 3 kWh 8,38 zł, a od 1 stycznia 2014 r. do 22 kwietnia 2014 r. za 3 227 kWh 1 784,01 zł. Strona powodowa odliczyła należność przed korektą wynoszącą łącznie 32,50 zł (7,09 zł i 25,41 zł) od kwoty po korekcie 1 792,39 zł (8,38 zł + 1 784,01 zł) i domagała się należności 1 759,89 zł (1 792,39 – 32,50) oraz odsetek skapitalizowanych 73,65 zł (suma kwot odsetek 50,13 zł, 11,57 zł i 11,95 zł).

Strona powodowa nie udowodniła, czy naliczała pierwotne kwoty na podstawie prognozowanego zużycia, czy na podstawie odczytów stanu licznika; jeśli naliczane były kwoty na podstawie prognozowanego zużycia, to po okresie półrocznym, bądź rocznym winno być sporządzone rozliczenie, z którego jednoznacznie wynikałoby prognozowane oraz faktyczne zużycie. Zwrócić należy uwagę, że strona powodowa fakturę VAT korektę sporządziła w kwietniu 2015 r., a okres objęty pozwem dotyczył obejmował czas od 22 listopada 2013 r. do 22 kwietnia 2014 r. Z zaoferowanych przez stronę powodową dowodów nie sposób wywnioskować przyczyn zmiany rozliczenia końcowego oraz ustalić nowych informacji, które były podstawą dokonanej korekty. Ani w pozwie wniesionym drogą elektroniczną, ani po przekazaniu sprawy do Sądu Rejonowego w Kłodzku, ani w kolejnym piśmie strona powodowa nie wskazała na przyczyny dokonanej korekty nie bacząc na kwestionowanie jej wysokości przez pozwanego w sprzeciwie, jak i w piśmie z dnia 17 marca 2016 r.

Strona powodowa powołała bezumowne korzystanie przez pozwanego z usług jako podstawę swego roszczenia, przy czym zupełnie nie wykazała, że istotnie to pozwany z energii tej korzystał używając 3 230 kWh w spornym okresie, choć pierwotnie było to 10 kWh, tym bardziej, że pozwany podnosił, że w jego nieruchomości do instalacji elektrycznej podłączone są 3 żarówki i jedno gniazdko, a sporadycznie używany śrutownik 3 – fazowy, co potwierdziły zeznania świadka E. E..

Strona powodowa nie przedstawiła również żadnego dowodu dotyczącego stosowanej taryfy do wyliczeń zawartych w fakturze VAT Korekcie. Rzeczą strony powodowej jako profesjonalisty było uczynienie zadość obowiązkowi zawarcia umowy o dostawę energii do nieruchomości w (...), wszak zgłoszenie o pobór energii adresowane do K. K. zostało podpisane przez osobę „K. A.” (najprawdopodobniej A. K.), lecz data tego zgłoszenia jest nieczytelna. Strona powodowa winna więc określić też, czy wnosi o zapłatę należności przez pozwanego jako spadkobiercę K. K. i w tym zakresie przedstawić odpowiednie dowody, albo wystąpić z roszczeniem związanym z nielegalnym poborem energii.

Zauważyć należy, że dopiero zeznania świadka E. E. wykazały, że pozwany K. K. zmarł w 1956 r., a w nieruchomości zamieszkiwała jego żona A. K. do śmierci w 1987 r. oraz R. K. i pozwany. Niezależnie od tego, żaden z przepisów obowiązującego prawa (kodeksu cywilnego czy prawa energetycznego) nie nakłada obowiązku zapłaty za dostarczoną energię elektryczną na osobę zameldowaną w danej nieruchomości.

Mając na względzie powyższe, powództwo zostało oddalone w całości jako nieudowodnione.

Twierdzenia pozwanego podniesione w sprzeciwie, że jest on stroną umowy z (...) i posiada nr klienta (...) są bez znaczenia, ponieważ pozwany jest stroną umowy od 2015 r., natomiast sporna należność obejmowała wcześniejszy okres.